

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-03-2024

"Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué:

-Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.

Quan els savis se n'hagueren anat, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué:

-Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo. (Mt 1,20-22; 2,13).

Pels evangelis coneixem com de decisius van ser els somnis en la vida terrena de Josep de Natzaret. Prendre Maria com a esposa. Escapar junts a Egipte, per salvar el nen Jesús de la persecució d'Herodes. Per després tornar a Natzaret...

Sant Josep "actua fins i tot quan dorm", perquè "somia el que Déu vol". Se li va confiar "el somni" de Déu nostre Pare: la redempció i la salvació de tots a través de Jesús. I Josep esdevé "el custodi del somni de Déu", un col·laborador generós i pacient en l'obra de salvació.

Déu confia en el cor de Josep algunes realitats "febles" per assumir. Com és una "promesa". Com és un "nen que ha de néixer". Com ho és una "noia", a qui estima amb tendresa, però de la qual sospita. I "les febleses" continuen fins i tot en els esdeveniments posteriors, tal com informen els evangelis. Però Josep "les pren a la mà" i sobretot les acull al seu cor. I els porta endavant amb molta tendresa. Amb la tendresa amb què s'acull i s'abraça a un infant.

Josep porta endavant les promeses, per a què siguin fermes i segures. És el "custodi de les debilitats", perquè aquestes esdevinguin el "fonament de la fe". Per tant, Josep és també el custodi de les nostres debilitats.

Josep va ser un molt bon "custodi" de Jesús i Maria, perquè sabia escoltar Déu i es va deixar guiar per la seva voluntat. Ara és el custodi de l'Església i de les famílies.

Josep! L'home que té la màxima autoritat, però no la mostra! Un home que ens podria dir moltes coses, però "no parla". O, millor dit, ens parla amb el seu silenci i amb els fets. Podria manar, atès que fins i tot "mana" sobre el Fill de Déu fet home, però opta per "obeir".

Josep! És "l'home que passa desapercebut, l'home de la presència diària, discreta i oculta", però és el protagonista de la història de la salvació.

Emergeix com una figura extraordinària, però molt propera a la condició de cadascun de nosaltres. Per tant, tots podem trobar en Sant Josep "un intercessor, un suport i una guia en temps de dificultat".

Magdalena Aulina era molt devota de sant Josep. Perquè era un home de fe molt provada i perquè era un «adorador cec» dels plans de Déu, va acceptar i va completar fidelment la santa missió que Déu li va confiar.

També podríem definir a Magdalena com a "dona dels somnis". Déu li confià una missió particular, impensable per a l'època en què va viure, i ella l'accepta, la pren i la porta endavant amb molta tendresa.

I somia! Magdalena somia: laics que l'ajuden, joves que comparteixen la seva nova manera de "fer Església", amics que la segueixen com a laics i consagrats a Déu... malgrat els malentesos del seu bisbe, somia que un dia els bisbes ompliran la seva casa. Somia que la seva obra, incompresa i oposada, algun dia travessa fronteres i oceans.

Com sant Josep, Magdalena és molt moderada amb les seves paraules, però parla amb el seu silenci, amb la seva mirada profunda, amb la seva serenitat inalterable.

Magdalena escull la Sagrada Família de Natzaret –Jesús, Maria i Josep– com a model per a cada família, en les alegries i en els dolors que ens porta la vida. Demanem a Sant Josep que "custodi les nostres debilitats", que protegeixi les nostres famílies, que ens ajudi a somiar i a comprometre'ns per un món de pau, de justícia, de respecte, d'amor.

